

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/58/2017
Identifikačné číslo spisu:	6714010047
Dátum vydania rozhodnutia:	09.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6714010047.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného O. T. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 9. novembra 2017 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. júna 2015, sp. zn. 2 To 50/2015, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. júna 2015, sp. zn. 2 To 50/2015, bol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 319 Tr. por. a predchádzajúcim konaním v ustanoveniach § 49 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák., § 122 ods. 13 Tr. zák.

v prospech obvineného O. T..

II. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie s a z r u š u j e.

III. Z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Zvolen z 11. marca 2015, sp. zn. 5 T 15/2014 vo výroku o treste.

IV. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Zvolen sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 11. marca 2015, sp. zn. 5 T 15/2014 uznal obvineného O. T. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 1. januára 2013 do 11. marca 2015 v obci C. O., okres G. a na iných miestach sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen pod č. k. 5P/824/2005-118 zo dňa 27. marca 2006, právoplatným dňa 11. apríla 2006, zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry H. T., nar. XX. T. XXXX sumou vo výške 1 000,- Sk (33,19 Eur) mesačne počnúc dňom 1. apríla 2006 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. G., rod. B., nar. XX. M. XXXX, pričom v období odo dňa 21. februára 2013 je riadne zamestnaný vo firme Pavmart PVS, Mladá Boleslav, kedy pracovný pomer bol ukončený dňa 20. novembra 2013 výpoveďou zo strany zamestnávateľa pre porušenie pracovnej disciplíny, teda svojím konaním si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol za takýto čin právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/87/2012-52 zo dňa 7. novembra 2012, právoplatným dňa 7. novembra 2012, čím mu vznikol dlh na výživnom k rukám M. G., rod. B., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom C. O., Y. XXX/X, okres G. za obdobie od 1. januára 2013 do 11. marca 2015 vo výške 832,94 Eur.

Okresný súd obvinenému za to uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák.). Súčasne podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. obvinenému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozhodnutiu podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. júna 2015, sp. zn. 2 To 50/2015 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že za čas spáchania pokračovacieho, hromadného alebo trvajúceho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, sa považuje čas ukončenia trestného činu, t. j. okamih, kedy bol ukončený posledný útok. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo kým sa odvolací súd neodoberie na záverečnú poradu. Trestný čin je spáchaný okamihom dokonania. Obvinený začal páchať trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ale dokonaný bol okamihom vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, resp. odobratia sa súdu druhého stupňa na záverečnú poradu. Okresný súd preto mohol obvinenému uložiť podmienený trest odňatia slobody. V nadväznosti na uvedené poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2002, sp. zn. 7 Tz 3/2012.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal generálny prokurátor dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Generálny prokurátor namietol, že súdy nižšieho stupňa nesprávne ustálili moment naplnenia skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy, t. j. dokonanie trestného činu. Podľa § 207 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na spáchanie predmetného trestného činu postačuje nesplnenie si zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného najmenej tri mesiace v období dvoch rokov. Ak páchatel' neplnil výživovacia povinnosť dlhšie, iba udržiaval protiprávny stav, teda pokračoval v páchaní trestného činu až do jeho dokončenia. Dokončenie nastane až vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa, resp. keď sa súd druhého stupňa odoberie na záverečnú poradu. Dokončenie je rozhodujúce len pre posúdenie doby, odkedy páchatel' začne páchať nový skutok. Uvedený záver vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2011, sp. zn. 2 Tdo 54/2011, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 6/2013. V predmetnej trestnej veci sa obvinený dopúšťal trestného činu od 1. januára 2013 do 11. marca 2015, teda aj v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, určenej rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 7. novembra 2012, sp. zn. 3 T 87/2012, ktorá uplynula 7. novembra 2013. Nakoľko obvinený dokonil trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, uloženie ďalšieho podmieneného odsúdenia odporovalo ustanoveniu § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré je kogentnej povahy. Dovolaciemu súdu preto navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 49 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr.

zák., § 122 ods. 13 Tr. zák., § 319 Tr. por. v prospech obvineného O. T., zároveň podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Zvolen prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie generálneho prokurátora bolo zaslané na vyjadrenie obvinenému a jeho obhajcovi JUDr. Jaroslavovi Klátikovi, PhD., ktorý bol obvinenému ustanovený opatrením predsedu senátu Okresného súdu Zvolen 20. decembra 2016.

Obvinený sa vo vyjadrení podanom prostredníctvom obhajcu stotožnil s rozhodnutiami súdov nižšieho stupňa. Páchaním trestného činu sa rozumie celá doba páchania. Okamih dokonania trestného činu je totožný s okamihom vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, pretože až právoplatnosťou rozsudku je preukázané naplnenie skutkovej podstaty prečinu, dovtedy platí prezumpcia nevinu. Generálny prokurátor neuviedol dôvod, pre ktorý je podmienený odklad výkonu trestu pre obvineného nedostatočný a v čom alternatívny trest nesplní svoj účel. Nepodmienený trest odňatia slobody by ohrozil plnenie vyživovacej povinnosti, čo by bolo v neprospech maloletej dcéry obvineného. Súd u obvineného prihliadli na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., preto uložením nepodmieneného trestu by došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obvineného. Dovolaciemu súdu navrhol dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť

Súd prvého stupňa zaslané vyjadrenie obvineného Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá na prípis nereagovala.

Na verejnom zasadnutí konanom v súlade s ustanovením § 390 Tr. por. v neprítomnosti obvineného zástupkyňa generálnej prokuratúry zotrvala na podanom dovolaní s tým, že navrhla, aby po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí bola vec prikázaná Okresnému súdu Zvolen, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obhajca obvineného navrhol dovolanie v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). V dovolaní sú uvedené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Obvinený je v dovolacom konaní zastúpený obhajcom v súlade s ustanovením § 373 ods. 5 Tr. por.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania v celom rozsahu, preskúmal na verejnom zasadnutí v súlade s § 384 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania, ktoré sú uvedené v dovolaní, pretože v súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené a zistil, že dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené,

aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Generálny prokurátor v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Na úvod je potrebné pripomenúť, že prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu. Ak obvinený aj po oznámení vznesenia obvinenia naďalej neplatí výživné, ide o pokračovanie neplnenia vyživovacej povinnosti až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu (§ 122 ods. 13 Tr. zák.), pričom trestnosť činu spočíva v udržiavaní protiprávneho stavu neplnením vyživovacej povinnosti. Hranicu oddeľujúcu jeden skutok od druhého teda netvorí oznámenie uznesenia o vznesení obvinenia (ako v prípade iných trestných činov), ale až vyhlásenie rozsudku súdu prvého stupňa, resp. pokiaľ sa odvolací súd neodobral na záverečnú poradu. Ak obvinený neplní vyživovaciu povinnosť ani po rozhodnutí súdov nižšieho stupňa, jeho konanie sa posudzuje ako nový skutok, nie pokračovanie pôvodného skutku. Vyhlásenie rozsudku teda nerozhraňuje skutky ako pri viacčinnom rovnorodom súbehu trestných činov, ale ako trestnoprávnu recidívu, ktorá sa trestá samostatným trestom.

Vzhľadom k tomu, že konanie páchatel'a sa posudzuje až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, okresný súd je vždy povinný podľa okolností prípadu upraviť skutkovú vetu z obžaloby o splátku bežného výživného (s ohľadom na dobu splatnosti výživného) a obdobie páchania trestného činu pripadajúce na dobu medzi podaním obžaloby a vyhlásením rozsudku. Okresný súd preto správne upravil skutkovú vetu až do 11. marca 2015. Uvedené platí aj pre odvolací súd, avšak v zmysle stanoviska trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 15/2011 len vtedy, ak bolo podané odvolanie v neprospech obvineného, a to z dôvodu zákazu *reformatio in peius* („Ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák. Došlo by tým k porušeniu zákazu *reformatio in peius*, ako zásady spravodlivého procesu vyjadrenej v § 322 ods. 3 vete druhej Tr. por. v ktorej sa zmena k horšiemu môže prejavovať najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia“). Nakoľko prokurátor napadol len výrok o treste, odvolací súd správne neupravil skutkovú vetu v napadnutom rozsudku a ponechal dobu spáchania skutku od 1. januára 2013 do 11. marca 2015.

Vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. a na to nadväzujúcou povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. sa dovolací súd stotožnil s názorom generálneho prokurátora.

V zmysle ustanovenia § 207 ods. 2 Tr. zák. sa zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovvať iného.

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha

čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a/ a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b/ závažnejším spôsobom konania, alebo

c/ hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a/ vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b/ prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

V zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. súd nemôže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pre posúdenie uloženia podmieneneného alebo nepodmieneneného trestu odňatia slobody vzhľadom na predchádzajúce podmienene odsúdenie je rozhodujúci okamih dokonania trestného činu. Pri trvácich trestných činoch, a to predovšetkým pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy, nie je totožný okamih dokonania trestného činu s okamihom dokončenia trestného činu. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy dochádza k naplneniu znakov skutkovej podstaty a tým aj k jeho dokonaniu, ak páchatel' najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného (§ 207 ods. 1 Tr. zák.) alebo sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného (§ 207 ods. 2 Tr. zák.). Ak páchatel' neplní vyživovaciu povinnosť aj po naplnení znakov skutkovej podstaty, iba udržiava protiprávny stav až do dokončenia trestného činu, t. j. do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, resp. ak bolo podané odvolanie, do odobrania sa súdu druhého stupňa na záverečnú poradu. Nerozlišovanie okamihov dokonania a dokončenia trestného činu by mohlo viesť k špekuláciám zo strany obvineného, ktorý by mohol vytvárať prierahy v konaní s úmyslom oddialiť rozhodnutie v merite veci až do doby, kedy by uplynula skúšobná doba uložená skorším rozhodnutím. Následkom takéhoto konania by obvinený mohol docieľať uloženie priaznivejšieho trestu, a to i oproti inému páchatel'ovi, u ktorého by súd rozhodoval v dobe plynutia skúšobnej doby. Nesprávne posúdenie dokonania trestného činu vplyva tiež na rozdielnosť rozhodnutí o ne/osvedčení sa obvinených v skúšobnej dobe, keď sú niektorým obvineným premieňané podmienene tresty na nepodmienene tresty odňatia slobody (ak súd rozlišuje dokonanie od dokončenia trestného činu) a u niektorých obvinených sú naopak vydané rozhodnutia o osvedčení sa v skúšobnej dobe (v prípade prekrývania sa dokonania a dokončenia trestného činu). Z hľadiska právnej istoty je rôzne posudzovanie obdobných prípadov neprípustné.

V predmetnej trestnej veci súdy nižšieho stupňa stotožnili momenty dokonania a dokončenia trestného činu, v dôsledku čoho považovali konanie obvineného za spáchané po uplynutí skúšobnej doby, čím výrazne ovplyvnili postavenie obvineného v jeho prospech v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák. Rozhodnutie súdov malo dosah aj na skôr uložený podmieneneý trest odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3 T 87/2012, keď napriek spáchaniu skutku v skúšobnej dobe nebolo rozhodnuté o neosvedčení sa obvineného.

Dovolací súd sa nestotožnil s názorom obvineného, že uložením nepodmieneneného trestu odňatia

slobody by sa obvinenému pričítala dvakrát tá istá okolnosť. Zákonné ustanovenie zakazujúce podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody pri úmyselnom trestnom čine spáchanom v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný trestný čin nemožno obchádzať z dôvodu prihliadnutia na priťažujúcu okolnosť. Naopak, ak by takáto okolnosť bola zákonným znakom trestného činu, nemožno na ňu, ako je uvedené nižšie, prihliadnuť.

Dovolací súd ohľadne aplikácie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. nad rámec uvádza, že okresný súd v rozsudku konštatoval, že obvinený bol 3-krát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Nezahladeným bol rozsudok Okresného súdu Zvolen zo 7. novembra 2012, sp. zn. 3 T 87/2012 (z aktuálneho odpisu registra trestov vyžiadaného dovolacím súdom je zrejmé, že na obvineného sa hľadá, ako keby nebol odsúdený z dôvodu uplatnenia fikcie osvedčenia sa podľa § 50 ods. 6, ods. 7 Tr. zák.), ktorým mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov. Okresný súd teda vzhliadol priťažujúcu okolnosť v podobe odsúdenia v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3 T 87/2012, čím sa dopustil pochybenia, keďže rovnaké odsúdenie bolo dôvodom na posúdenie trestného činu podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty (ods. 3 písm. c/ § 207 Tr. zák.). Prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a súčasne subsumovaním skutku pod kvalifikovanú skutkovú podstatu došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti, čo je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. Táto skutočnosť však nebola generálnym prokurátorom namietaná. Dovolací súd na ňu poukázal len z dôvodu, aby pri obdobných rozhodnutiach nedochádzalo naďalej k pochybeniam.

Neušlo pozornosti dovolacieho súdu, že spis Okresného súdu Zvolen je aj nesprávne žurnalizovaný, keď po uznesení odvolacieho súdu na č. l. 144-146 nasleduje dovolanie s č. l. 152-158 a za obálkou na č. l. 159 sa nachádza porozsudkový referát (č. l. 147-148), uznesenie o povinnosti nahradiť trovy trestného konania (č. l. 149-150), trestný list (č. l. 151), pokyn pre kanceláriu (prečíslovaný z č. l. 160 na č. l. 152), výzva (prečíslovaná z č. l. 161 na č. l. 153) a ďalšie písomnosti, ktoré mali pôvodne iné čísla listov a boli mylne prečíslované.

Nakoľko súdy nižšieho stupňa pochybili pri ukladaní trestu, najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil Okresnému súdu Zvolen, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V ďalšom konaní budú súdy nižšieho stupňa v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 Tr. por. viazané právnym názorom dovolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.